

Film:

Der Himmel über Berlin (1987)

West-Duitse films, 1949-1990

'Der Himmel über Berlin' van regisseur Wim Wenders is gebaseerd op teksten van schrijver en dichter Peter Handke en speelt in de door de Muur verdeelde stad Berlijn. De film wordt wel een liefdesverklaring aan de mensheid genoemd.

In 'Der Himmel über Berlin' zijn de engelen Damiel en Cassiel alleen voor kinderen zichtbaar. Ze lopen door het gedeelde Berlijn van 1986 om gepijnigde mensen een moment rust te bieden. De engelen zijn uiterst zorgvuldig en liefdevol in de manier waarop ze mensen aanschouwen en hun gedachten aanhoren. Daarom wordt de film ook wel een liefdesverklaring aan de mensheid genoemd.

Damiel, gespeeld door Bruno Ganz, is zo gefascineerd door de mensen dat hij er zelf één wil worden. Is het niet fantastisch, denkt hij, als je je handen tegen elkaar kunt wrijven als het koud is en als je je eigen huid kunt voelen, of die van een ander?

Aangemoedigd door trapeze-artieste Marion (Solveig Dommartin) en acteur Peter Falk (die zichzelf speelt), waagt hij uiteindelijk de stap. De manier waarop Damiel door de stad loopt als hij mens is geworden, is Wenders' ode aan het leven. Hij leert het publiek naar de normaalste dingen te kijken met de ogen van een kind.

De film wordt gedragen door de prachtige beelden van Berlijn die zijn gemaakt door de Franse cameraman Henri Alekan. Wenders refereert in zijn film verschillende keren aan de sporen die de oorlog in de stad heeft achtergelaten. Na de val van de Muur in 1989 heeft de film een tweede betekenis gekregen als een indrukwekkende studie van het gedeelde Berlijn. 'Der Himmel über Berlin' won de prijs voor beste regie in Cannes.

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/naslagwerk/543/der-himmel-uber-berlin-1987>